Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

20 декември 2017 година*

Текст, поправен с определение от 30 януари 2018 г.

„Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 135, параграф 1, буква а) — Случаи на освобождаване — Данъци, събрани в нарушение на правото на Съюза — Пречки за връщане на надвзет ДДС — Член 4, параграф 3 ДЕС — Принципи на равностойност, на ефективност и на лоялно сътрудничество — Права, предоставени на частноправни субекти — Изтичане на погасителната давност за данъчното задължение — Действие на решение на Съда — Принцип на правната сигурност“

По дело C-500/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд, Полша) с акт от 19 май 2016 г., постъпил в Съда на 16 септември 2016 г., в рамките на производство по дело

Caterpillar Financial Services sp. z o.o.

в присъствието на

Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: M. Ilešič, председател на състава, A. Rosas, C. Toader (докладчик), A. Prechal и E. Jarašiūnas, съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: K. Malacek,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 23 октомври 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

– [Съгласно поправката с определение от 30 януари 2018 г.] за Caterpillar Financial Services sp. z o.o., от M. Szafarowska, doradca podatkowy, и M. Sobońska, adwokat,

* Език на производството: полски.

– [Съгласно поправката с определение от 30 януари 2018 г.] за Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie, от J. Kaute, radca prawny, и B. Kołodziej,

– за полското правителство, от B. Majczyna и A. Kramarczyk-Szaładzińska, в качеството на представители,

– за Европейската комисия, от K. Herrmann, M. Owsiany-Hornung и R. Lyal, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване е относно тълкуването на принципа на лоялното сътрудничество, прогласен в член 4, параграф 3 ДЕС, и на принципите на ефективност и на равностойност.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Caterpillar Financial Services sp. z o.o. (наричано по-нататък „Caterpillar“) и Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (директор на данъчната камара, Варшава, Полша) (наричан по-нататък „директорът“) по повод неговия отказ да уважи молбата на Caterpillar за връщане на данък върху добавената стойност (ДДС), надвзет поради несъответстващо на правото на Съюза данъчно облагане.

Правна уредба

Правото на Съюза

3 Член 135, параграф 1, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“), е част от дял IX („Освобождавания“), глава 3, („Освобождавания в полза на други дейности“), и предвижда следното:

„Държавите членки освобождават следните сделки:

а) застрахователните и презастрахователните сделки, включително свързаните с тях услуги, извършвани от застрахователни брокери и агенти“.

Полското право

4 Член 70 от Ustawa ordynacja podatkowa (Данъчен кодекс) от 29 август 1997 г. (Dz. U., 1997 г., № 137, позиция 926, наричан по-нататък „Данъчният кодекс“), в редакцията, приложима към момента на фактите по делото в главното производство, гласи следното:

„1. Данъчните задължения се погасяват с изтичане на петгодишна давност, считано от края на календарната година, през която е изтекъл срокът за внасяне на данъка.

[…]

6. Давностен срок за данъчните задължения не започва да тече, а ако вече е започнал, спира да тече, към датата на следните събития:

[…]

2) подаването на жалба до административен съд срещу решение във връзка с такова задължение;

[…]“.

5 Член 72, параграф 1 от Данъчния кодекс има следното съдържание:

„Счита се за „надвзет данък“ всяка част от данъка:

1) събрана в повече или недължимо събрана;

[…]“.

6 Член 74, параграф 1 от този кодекс гласи следното:

„Когато сумата е надвзета поради решение на Trybunał Konstytucyjny [Конституционен съд, Полша] или на Съда на Европейския съюз, и данъчнозадълженото лице, чието данъчно задължение възниква по предвидения в член 21, параграф 1, точка 1 начин, […] е подало някоя от декларациите по член 73, параграф 2 или друга декларация, установяваща размера на данъчното задължение, данъчнозадълженото лице посочва размера на надвзетата сума в молбата за нейното връщане и едновременно подава коригираща декларация“.

7 Член 75, параграф 1 от посочения кодекс гласи:

„Когато данъчнозадълженото лице оспорва основателността на удържането от платеца или размера на удържания данък, то може да подаде молба за установяване на надвзетата сума“.

8 Съгласно член 77, параграф 1 от същия кодекс:

„Надвзетата сума се връща в срок от

[…]

2) 30 дни, считано от датата на решението, с което се установява наличие на надвзета сума или се определя размерът на надвзетата сума;

[…]

4) 30 дни, считано от датата на подаване на молбата по член 74.

[…]“.

9 Член 79, параграф 2 от Данъчния кодекс предвижда, че:

„Правото за подаване на молба за установяване наличието на надвзети суми се погасява с изтичане на давностния срок на данъчното задължение, освен ако в данъчните закони не са предвидени други условия за връщане на данъка“.

10 В член 80, параграф 1 е предвидено следното:

„Правото на връщане на надвзетия данък се погасява с петгодишна давност, считано от края на календарната година, през която е изтекъл срокът за връщане на надвзетите суми“.

11 Член 81, параграф 1 от посочения кодекс гласи:

„При липсата на разпоредба в обратен смисъл, данъчнозадължените лица, платците и събиращите данъка могат да коригират подадена по-рано декларация“.

12 Член 240, параграф 1, точка 1 от същия кодекс гласи:

„След като решението влезе в сила, производството се възобновява, ако:

[…]

11) решение на Съда на Европейския съюз е от значение за съдържанието на постановеното решение“.

13 Член 79, параграф 2 от Данъчния кодекс в изменената му редакция, в сила от 1 януари 2016 г., предвижда:

„Правото да се подаде молба за установяване наличието на надвзета сума и молба за връщане на надвзетата сума се погасява с изтичане на срока за погасяване по давност на данъчното задължение, освен ако данъчните закони предвиждат друг начин за връщане на данъка“.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

14 Caterpillar, дружество, регистрирано по полското право, което в рамките на стопанската си дейност сключва договори за лизинг, в качеството на лизингодател, предлага на лизингополучателите възможност за застраховане на имуществото, предмет на договора за лизинг.

15 След като лизингополучателите изявят желание да се ползват от тази възможност, Caterpillar сключва договорите за застраховка със застрахователна компания, която поема за своя сметка разходите, свързани със сключването на тези договори, но фактурира отново на лизингополучателите стойността на застрахователните премии, без да начислява марж. Във фактурите, изготвени за лизингополучателите, Caterpillar освобождава тези премии от ДДС.

16 След постановяване на решение на Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд, Полша) от 8 ноември 2010 г., с което той приема, че доставчик на услуги за лизинг трябва да включва в облагаемата основа на тези услуги разходите за застраховката на имуществото, предмет н договора за лизинг, и уведомление от Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej (директор на данъчната инспекция, Полша) с което съобщава на Caterpillar за предстояща данъчна ревизия за периода от декември 2005 г. до декември 2006 г., то депозира поправени фактури, в които са посочени сумите на просрочените данъци ведно с лихвата, и на 30 декември 2010 г. издължава ДДС, начислен върху съответните застрахователни премии.

17 След като Съдът, сезиран с преюдициално запитване от Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд) в рамките на спор по повод на отказ на полската данъчна администрация да освободи от ДДС сделка за застраховане на имущество, предмет на договор за лизинг, постановява решение от 17 януари 2013 г., BGŻ Leasing (C-224/11, EU:C:2013:15), на 11 март

2013 г. Caterpillar иска от Naczelnik Drugiego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego w Warszawie (директор на данъчната администрация II на Мазовски район във Варшава, Полша) да му бъде върнат надвзетият ДДС за периода между декември 2005 г. и декември 2011 г.

18 С решение от 11 април 2013 г. директорът на данъчната администрация II на Мазовски район във Варшава отказва да образува производство за връщане на надвзетия ДДС за някои месеци от периода между декември 2005 г. и ноември 2007 г., като се позовава на изтеклата погасителна давност по член 70, параграф 1 от Данъчния кодекс. Той обаче връща надвзетия ДДС за периода между декември 2007 г. и декември 2011 г.

19 Директорът, сезиран с жалба по административен ред срещу решението на директора на данъчната администрация II на Мазовски район във Варшава, потвърждава неговото решение. В мотивите на решението си директорът посочва, че погасителната давност за данъчното задължение за ДДС за посочените в молбата на Caterpillar за връщане на надвзетия ДДС е изтекла на 31 декември 2011 г. (за посочените в молбата месеци декември 2005 г. и февруари 2006 г.) и на 31 декември 2012 г. (за посочените в молбата месеци януари и ноември 2007 г.).

20 В жалба, подадена до Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie Областен административен съд Варшава, Полша) по същество Caterpillar се позовава на неправилното тълкуване на член 74 от Данъчния кодекс, на член 9 от Конституцията на Република Полша и на член 4, параграф 3 ДЕС.

21 С решение от 10 септември 2014 г. тази юрисдикция отменя решението на директора, с мотива че данъчните органи е следвало да приемат не решение, с което отказват образуването на производството, а решение, с което отказват да върнат надвзетия ДДС. По същество Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (Областен административен съд, Варшава) приема, че след изтичането на предвидения в член 70, параграф 1 от Данъчния кодекс петгодишен давностен срок за данъчното задължение, Caterpillar не може да претендира връщане на надвзетия ДДС на основание член 74 от този кодекс. Посочената юрисдикция приема също, че този давностен срок не противоречи на принципа на ефективност на правото на Съюза.

22 Както Caterpillar, така и директорът подават жалби срещу това решение до запитващата юрисдикция, Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд).

23 Запитващата юрисдикция е на мнение, че с оглед на постоянната практика на Съда на Европейския съюз не може да се приеме, че петгодишният давностен срок за връщане на недължимо платения ДДС, предвиден в член 70, параграф 1 от Данъчния кодекс и във връзка с член 79, параграф 2 от този кодекс, поначало противоречи на принципа на ефективност.

24 Според запитващата юрисдикция обаче в полското право няма никаква правна основа, която след изтичане на давностния срок, с който се погасява правото да се подаде такава молба за връщане, да позволи на лице, доверило се на държавните органи, за да приеме, че данък е бил дължим, да получи обратно този данък, събран от данъчните органи в нарушение на правото на Съюза.

25 При тези обстоятелства Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Допускат ли закрепените в член 4, параграф 3 от ДЕС принципи на ефективност, лоялно сътрудничество и еквивалентност, или някой друг приложим принцип от правото на Съюза при съобразяване с тълкуването, направено от Съда в решение от 17 януари 2013 г., BGŻ Leasing [(C-224/11, EU:C:2013:15)], национална правна уредба или практика в областта на ДДС, които

правят невъзможно връщането на надвнесен ДДС, събран в нарушение на правото на Съюза, когато поради действията на националните органи данъчнозадълженото лице е могло да упражни правата си едва след изтичане на погасителната давност за данъчното задължение?“.

По преюдициалния въпрос

26 С въпроса си запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали принципите на равностойност и на ефективност, в светлината на член 4, параграф 3 ДЕС, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата по делото в главното производство, която позволява да се отхвърли молба за връщане на надвзет ДДС, когато молбата е подадена от данъчнозадълженото лице след изтичане на петгодишен давностен срок, въпреки че след изтичането на този срок Съдът е постановил, че плащането на ДДС, предмет на посочената молба за връщане, не е било дължимо.

27 От акта за запитване се установява също, че този въпрос е зададен с оглед на обстоятелства като разглежданите по делото в главното производство, при които данъчнозадължено лице изтъква, че е заплатило тази надвзета сума само с оглед на практиката, установена от запитващата юрисдикция преди решение от 17 януари 2013 г., BGŻ Leasing (C-224/11, EU:C:2013:15), и на предстояща непосредствено ревизия, която трябвало да проведе компетентният данъчен орган.

28 Най-напред трябва да се припомни, че държавите членки са длъжни, по-специално по силата на принципа на лоялното сътрудничество, прогласен в член 4, параграф 3, първа алинея ДЕС, да осигурят на своята територия спазването и прилагането на правото на Съюза и че по силата на член 4, параграф 3, втора алинея ДЕС държавите членки вземат всички общи или специални мерки, необходими за гарантиране на изпълнението на задълженията, произтичащи от Договорите или от актовете на институциите на Съюза (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2017 г., The Trustees of the BT Pension Scheme, C-628/15, EU:C:2017:687, т. 47).

29 В решението си от 17 януари 2013 г., BGŻ Leasing (C-224/11, EU:C:2013:15), тълкувайки член 2, параграф 1, буква в) от Директивата за ДДС, Съдът постановява, че запитващата юрисдикция трябва да определи дали с оглед на конкретните обстоятелства по делото, приключило с посоченото решение, доставката на услуги, свързани със застраховането на имуществото, предмет на договор за лизинг, и доставката на услуги във връзка със самия договор за лизинг, са до такава степен свързани помежду си, че следва да се счита, че представляват една-единствена престация, или напротив, независими престации. Ако се приеме, че тези доставки на услуги са различни, Съдът постановява, тълкувайки член 28 и член 135, параграф 1, буква а) от Директивата за ДДС, че когато лизингодател застрахова сам имуществото, предмет на договора за лизинг, и фактурира отново точната стойност на застраховката на лизингополучателя, такава сделка, при обстоятелства като тези, разглеждани по посоченото делото, представлява освободена от ДДС сделка.

30 В настоящия случай, както се установява от преписката, с която Съдът разполага, след постановяването на това решение на Съда, полската данъчна администрация отказва да образува производство за връщане на събрания в повече ДДС за периода между декември 2005 г. и ноември 2007 г., с мотива че предвиденият в член 70, параграф 1 от Данъчния кодекс петгодишен давностен срок е изтекъл. Макар жалбоподателят по делото в главното производство да оспорва приложимостта на този давностен срок спрямо молбите за връщане на надвзетия ДДС, от акта за запитване се установява, че според преценката на запитващата юрисдикция този срок, посочен в член 70, параграф 1 от Данъчния кодекс, трябва да се тълкува във връзка с член 79, параграф 2 от този кодекс и при това положение трябва да се прилага спрямо посочените молби за връщане.

31 Първо, що се отнася до действието на решение, постановено в отговор на преюдициално запитване, следва да се припомни, че по силата на постоянна съдебна практика тълкуването, което Съдът дава на норма от правото на Съюза при упражняване на поверената му от член 267 ДФЕС компетентност, изяснява и уточнява значението и приложното поле на тази норма, както тя трябва или е трябвало да се разбира и прилага от момента на влизането ѝ в сила. От това следва, че така разтълкувана, нормата може и трябва да се прилага спрямо правоотношения, породени и установени преди решението, постановено по искането за тълкуване, при положение, освен това, че са налице условията, които позволяват отнасянето до компетентните юрисдикции на спор относно прилагането на посочената норма (решение от 14 април 2015 г., Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, т. 53 и цитираната съдебна практика).

32 Всъщност Съдът може да ограничи възможността за позоваване на разтълкувана от него разпоредба единствено по изключение въз основа на общия принцип на правна сигурност, присъщ на правния ред на Съюза (решение от 14 април 2015 г., Manea, C-76/14, EU:C:2015:216, т. 54 и цитираната съдебна практика).

33 Налага се обаче да се отбележи, че Съдът не ограничава във времето действието на решение от 17 януари 2013 г., BGŻ Leasing (C-224/11, EU:C:2013:15).

34 От това следва, че разпоредбите, тълкувани от Съда в посоченото решение, по принцип трябва да се разбират и прилагат в съответствие с това тълкуване от датата на влизането им в сила.

35 Второ, от постоянната съдебна практика се установява, че правото на връщане на данъци, събрани в държава членка в нарушение на правните норми на Съюза, е следствие и допълнение на правата, които правните субекти черпят от разпоредбите на правото на Съюза съгласно тълкуването им от Съда. Следователно държавата членка по принцип е длъжна да върне данъците, събрани в нарушение на правото на Съюза (решение от 6 септември 2011 г., Lady & Kid и др., C-398/09, EU:C:2011:540, т. 17 и цитираната съдебна практика).

36 Съдът обаче няколкократно отбелязва, че проблемът с връщането на недължимо платените данъци се решава по различен начин в държавите членки и дори в рамките на една и съща държава в зависимост от различните видове данъци и такси. В някои случаи законът предвижда за оспорванията или молбите от този вид изисквания за форма и за срок, както относно жалбите до данъчната администрация, така и относно жалбите до съда. В други случаи претенциите за връщане на недължимо платените данъци трябва да се предявят пред обикновените юрисдикции, по-конкретно под формата на иск за връщане на недължимо платеното, като предявяването на тези искове е възможно в продължение на по-дълги или по-кратки срокове, в някои случаи в общия давностен срок (решение от 17 юни 2004 г., Recheio — Cash & Carry, C-30/02, EU:C:2004:373, т. 16 и цитираната съдебна практика).

37 Така при липса на хармонизирани правила, уреждащи връщането на такси, наложени в нарушение на правото на Съюза, държавите членки запазват правото да прилагат процесуалните правила, предвидени от техния вътрешен правен ред, по-специално в материята за преклузивните срокове, като спазват принципите на равностойност и ефективност (решение от 8 септември 2011 г., Q-Beef и Bosschaert, C-89/10 и C-96/10, EU:C:2011:555, т. 34).

38 За да се провери дали принципът на равностойност е спазен по делото в главното производство, трябва да се разгледа дали освен разпоредба за погасителна давност като обсъжданата в главното производство, която е приложима по отношение на съдопроизводства, предназначени да гарантират във вътрешното право защитата на субективните права, които страните черпят от правото на Съюза, съществува и разпоредба за погасителна давност, която е приложима по отношение на вътрешноправни съдопроизводства, и дали с оглед на своя предмет и на своите

съществени елементи може да се смята, че двете разпоредби за погасителна давност са сходни (решение от 15 април 2010 г., Barth, C-542/08, EU:C:2010:193, т. 20 и цитираната съдебна практика).

39 Както се установява от писменото становище на полското правителство и от становището на директора, представени в хода на устната фаза на производството пред Съда, които не са оспорени от жалбоподателя в главното производство, в Полша по еднакъв начин се прилагат едни и същи правила за молбите за връщане на надвзет данък в съдопроизводства, предназначени да гарантират във вътрешното право защитата на субективните права, които страните черпят от правото на Съюза или във вътрешноправни съдопроизводства. Оказва се следователно, доколкото в Данъчния кодекс не е предвидена никаква специална разпоредба, приложима в единия или другия вид съдопроизводства, че предвиденото в член 70, параграф 1 от Данъчния кодекс правило за давността е приложимо спрямо всеки от тези два вида съдопроизводства.

40 След като това правило за давност се прилага по един и същ начин както за съдопроизводствата с вътрешноправен характер, така и за съдопроизводствата, с които се цели да се гарантира защитата на правата, които субектите на правото черпят от правото на Съюза, не би могло да се счита, че то противоречи на принципа на равностойност.

41 Що се касае до принципа на ефективност, следва да се припомни, че държавите членки са длъжни във всеки един случай да осигурят ефективна защита на правата, предоставени от правото на Съюза, и този принцип налага по-специално компетентните данъчни органи на държавите членки да не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правния ред на Съюза (вж. в този смисъл решения от 8 септември 2011 г., Q-Beef и Bosschaert, C-89/10 и C-96/10, EU:C:2011:555, т. 32 и от 14 септември 2017 г., The Trustees of the BT Pension Scheme, C-628/15, EU:C:2017:687, т. 59).

42 Съдът приема, че определянето на разумни срокове за предявяване на иск, пропускането на които води до преклудиране на правото, в интерес на правната сигурност, осигуряващи закрила както на заинтересованото лице, така и на съответната администрация, е съвместимо с правото на Съюза, независимо че по дефиниция изтичането на тези срокове води до пълно или частично отхвърляне на предявения иск (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2011 г., Q-Beef и Bosschaert, C-89/10 и C-96/10, EU:C:2011:555, т. 36). Например Съдът приема, че тригодишни давностни срокове (решение от 15 април 2010 г., Barth, C-542/08, EU:C:2010:193, т. 28) или двегодишни давностни срокове (решение от 15 декември 2011 г., Banca Antoniana Popolare Veneta, C-427/10, EU:C:2011:844, т. 25), са в съответствие с принципа на ефективността.

43 Така трябва да се приеме, че предвиденият в член 70, параграф 1 от Данъчния кодекс петгодишен давностен срок е a fortiori в съответствие с принципа на ефективност, тъй като той може да позволи на всяко полагащо нормална грижа данъчнозадължено лице да предяви валидно правата, които черпи от правния ред на Съюза.

44 Що се касае до принципа на лоялното сътрудничество, прогласен в член 4, параграф 3 ДЕС, следва да се отбележи, че когато правило за давност, предвидено в национален данъчен кодекс, е в съответствие с принципите на равностойност и на ефективност, не би могло да се счита, че то нарушава принципа на лоялното сътрудничество. Наистина, при тези обстоятелства не би могло да се твърди, че като прилага това правило за давност, съответната държава членка излага на опасност постигането на целите на Съюза.

45 Трето, следва да се припомни, че според Съда правото на Съюза допуска национален орган да се позове на изтичането на разумен давностен срок, освен ако поведението на националните органи в съчетание с наличието на преклузивен срок води до лишаване на лицето от възможността да

защити своите права пред националните юрисдикции (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2011 г., Q-Beef и Bosschaert, C-89/10 и C-96/10, EU:C:2011:555, т. 51 и цитираната съдебна практика).

46 Поради това следва да се провери дали при обстоятелства като тези, предмет на делото в главното производство, се счита, че на данъчнозадължено лице е попречено да защити правата си пред националните юрисдикции.

47 В това отношение, за да изтъкне, че е било лишено от възможността да упражни правата си, Caterpillar се позовава, от една страна, на решение Naczelny Sąd Administracyjny (Върховен административен съд) по дело, по което не е било страна, и от друга страна, на уведомление от директора на данъчната инспекция, адресирано до него, в което той съобщава за намерението си да извърши данъчна ревизия за периода между декември 2005 г. и декември 2006 г.

48 В хода на устната фаза на производството пред Съда Caterpillar поддържа, че решението му да се издължи към данъчната администрация със сумите, съответстващи на просрочения данък, е било продиктувано от запознаването му с неблагоприятно за него решение на върховната полска административна юрисдикция и съобщението за предстояща непосредствено данъчна ревизия. Caterpillar заявява, че в този контекст е било убедено в „безсмислието“ на оспорване на съответствието на правото на Съюза на събирането на ДДС върху цената на застраховката, свързана с договора за лизинг.

49 Все пак субективната убеденост за невъзможност да се действа по друг начин, освен като се заплати ДДС върху цената на застраховката, свързана с договорите за лизинг, не може да се приравни на обективна невъзможност да се действа по друг начин.

50 Наистина в случая Caterpillar е имало възможност да откаже да издължи просрочения данък, тъй като първоначално е смятало, че тези разходи за застраховане са освободени от ДДС, и да оспори всяка заповед за плащане, като предяви иск, или да заплати просрочения данък и да сезира национална юрисдикция с иск за връщане на недължимо платеното при спазване на посочения давностен срок, без да чака евентуално тълкуване на разпоредбите от Директивата за ДДС от Съда. Безспорно е обаче, че Caterpillar не се е възползвало от нито една от тези възможности.

51 От това следва, че постановяването на решение на Съда от 17 януари 2013 г., BGŻ Leasing (C-224/11, EU:C:2013:15), станало, след като предвиденият в член 70, параграф 1 от Данъчния кодекс давностен срок е изтекъл, не позволява да се приеме, че жалбоподателят по делото в главното производство не е могъл да предяви правата си, преди този срок да изтече.

52 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставения въпрос следва да се отговори, че принципите на равностойност и на ефективност, разгледани в светлината на член 4, параграф 3 ДЕС, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата по делото в главното производство, която позволява да се отхвърли молба за връщане на надвзет ДДС, когато тази молба е подадена от данъчнозадълженото лице, след като петгодишен давностен срок е изтекъл, въпреки че от решение на Съда, постановено след като споменатият давностен срок е изтекъл, следва, че плащането на ДДС, предмет на посочената молба за връщане, не е било дължимо.

По съдебните разноски

53 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

Принципите на равностойност и на ефективност, разгледани в светлината на член 4, параграф 3 ДЕС, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата по делото в главното производство, която позволява да се отхвърли молба за връщане на надвзет данък върху добавената стойност (ДДС), когато тази молба е подадена от данъчнозадълженото лице, след като петгодишен давностен срок е изтекъл, въпреки че от решение на Съда, постановено след като споменатият давностен срок е изтекъл, следва, че плащането на ДДС, предмет на посочената молба за връщане, не е било дължимо.

Подписи